

Όσιοι Νεκτάριος και Θεοφάνης Οι Αυτάδελφοι Κτήτορες της Μονής Βαρλαάμ Μετεώρων (2024)

17 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

17 Μαΐου ...

Όσιοι Νεκτάριος και Θεοφάνης Οι Αυτάδελφοι Κτήτορες της Μονής Βαρλαάμ Μετεώρων ...

Οι Αυτάδελφοι Ιερομόναχοι Νεκτάριος και Θεοφάνης γεννήθηκαν στα Ιωάννινα τον 15ο Αιώνα μ.Χ. ...

Ήταν γέννημα θρέμμα του Αρχοντικού οίκου των Αψαράδων στα Ιωάννινα , έναν οίκο που διαδραμάτισε σπουδαίο ρόλο στη ζωή της Ηπειρωτικής πρωτεύουσας ...

Έντονη είναι η παρουσία και η ανάμειξη μελών της οικογένειας των Αψαράδων στα πολιτικά πράγματα της Ηπείρου , κατά την διάρκεια της εξουσίας του Σέρβου Δεσπότη Θωμά Πρελιούμποβιτς 1366/7 - 1384 μ.Χ. , αναφέρεται ο Μιχαήλ Αψαράς , τον οποίο τίμησε για τις υπηρεσίες του ο τύραννος με το αξίωμα του πρωτοβεστιάριου , μετά την δολοφονία του Πρελιούμποβιτς ...

Ο Μιχαήλ Αψαράς συλλαμβάνεται , τυφλώνεται και κατόπιν εξορίζεται , ο συγγενής του Θεόδωρος Αψαράς καλείται ως σύμβουλος από την χήρα του Δυνάστου Μαρία Αγγελίνα Παλαιολογίνα και έντιμως τὸν ἀποστάτην θάπτουσι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς τὸν βασιλέα Ἰωάσαφ εἰσφέρουσιν ...

Οι ίδιοι ξεκινούν την αυτοβιογραφία Τους από την στιγμή που Αφιερώθηκαν στον Θεό , χωρίς να κάνουν καμία μνηία για την αρχοντική καταγωγή Τους , την ανατροφή , την μόρφωση και την περιουσία Τους , οι γονεῖς τους και οι τρεις αδελφές Τους ενδύθηκαν το Μοναχικό σχήμα ...

Κατοικούσαν σε κάποιο Κελί κοντά σε χωριό του Νησιού , το όνομα της τρίτης αδελφής Των Οσίων , πιθανότατα είναι Μαγδαληνή , Οι δύο Αδελφοί , Νεκτάριος και Θεοφάνης , οι Αψαράδες ,

έλαβαν μια αξιόλογη για την εποχή τους Παιδεία στην περίφημη Μονή των Φιλανθρωπινών επί Ηγουμένου Μακαρίου Φιλανθρωπινού ...

Τα πλούτη , η δόξα , η ικανή Μόρφωση στάθηκαν αδύνατα να Νικήσουν την Θεϊκή Τους Αγάπη , σε πολύ νεαρή ηλικία από τον Θείο έρωτα , κατέφυγαν στον Μοναχισμό ξεκινώντας από την Ηπειρωτική πρωτεύουσα και δικαιώνοντας τον χαρακτηρισμό της ως Μοναχοπόλεως ...

Το Ιερό Μοναχικό σχήμα περιβλήθηκαν το 1495 μ.Χ. από Τον Όσιο Γέροντα , Σάββα , κοντά Του έμειναν δέκα χρόνια , στο Ασκητήριο Του Τιμίου Προδρόμου της Νήσου των Ιωαννίνων μέχρι την Κοίμηση Του , στις 9 Απριλίου του 1505 μ.Χ. , συλλέγοντας τους Καρπούς της Ησυχαστικής ζωής ... Μετά την Κοίμηση Του Πνευματικού Τους πατέρα Σάββα ανεχώρησαν για το Άγιον Όρος , στην αστείρευτη πηγή του αναχωρητισμού , για να αντλήσουν νέα στηρίγματα για την κατοπινή Τους Μοναχική πορεία , στο Περιβόλι Της Παναγίας ...

Έγιναν Δεκτοί από Τον Οικουμενικό Πατριάρχη Νήφωνα Β' , Ο οποίος Μόναζε στην Μονή Διονυσίου μετά από την τρίτη Εκλογή Του το 1502 μ.Χ. , κατά το διάστημα της σύντομης παραμονής Τους στη Μονή Διονυσίου ζήτησαν και έλαβαν από Τον Αγιασμένο και Φωτισμένο Πνευματικό Τους Καθοδηγητή , Πατριάρχη Νήφωνα , όρο και κανόνα Μοναχικής καταστάσεως ...

Ο Πατριάρχης Νήφωνας με την Διδασκαλία Του εκπλήρωσε τις επιθυμίες Τους και με την αγαθή καρδιά του Τους όπλισε με τα απαραίτητα εφόδια για την Πνευματική Τους σωτηρία , Τους συμβούλεψε να επιστρέψουν στο Κελί της Μετανοίας Τους , συνεχίζοντας εκεί τους Ασκητικούς Αγώνες Τους ...

Υπακούοντας στις παραινήσεις και στις Εντολές Του , που στάθηκε για Αυτούς δεύτερος Πνευματικός Πατέρας , με την υπόσχεση ότι δεν θα παρέκκλιναν από όσα Τους παρήγγειλε , γύρισαν στο Κελί Τους , στο Νησί των Ιωαννίνων ...

Επειδή το βρήκαν κατειλημμένο από κάποιους κοσμικούς άρχοντες , αναγκάσθηκαν να το εγκαταλείψουν για δεύτερη φορά , έφυγαν στα ενδότερα μέρη του Νησιού , όπου βρήκαν κατά την επιθυμία Τους , τόπο κατάλληλο για Ησυχία και Άσκηση , κοντά σε κάποιο έρημο Ησυχαστήριο , Αφιερωμένο στον Άγιο Παντελεήμονα ...

Ήταν κτισμένο σε μια σπηλιά , επάνω από τη λίμνη , όπου τα νερά της είχαν εισχωρήσει μέσα στην κοιλότητα του βράχου , πριν πολλά χρόνια είχε Αγιάσει στον τόπο αυτό , ένας περίφημος για την Άσκηση Του Ερημίτης , Ο Αντώνιος , Δέκα οκτώ χρόνια είχε μείνει έγκλειστος στο Κελί Του , είχε Προικισθεί από Τον Θεό με το Διορατικό Χάρισμα ...

Επισκέφθηκαν και έλαβαν από τον Μητροπολίτη Ιωαννίνων την Ευλογία του και την έγγραφη άδεια του για την ανέγερση νέου Ησυχαστηρίου , για περισσότερη ασφάλεια ζήτησαν και την έγκριση του Οικουμενικού Πατριάρχου Παχωμίου Α'

1503 - 1504 μ.Χ. , 1504 - 1513 μ.Χ. ...

Εκείνος με ιδιόγραφο Πατριαρχικό γράμμα Του στήριξε τις προσπάθειες Τους , ενισχύοντας Τους με την διαβεβαίωση , όπως έκανε και Ο Μητροπολίτης , ότι κανένας δεν θα Τους εμπόδιζε στο Θεάρεστο Έργο Τους , προχώρησαν αμέσως στην ανέγερση Ναού και στο κτίσιμο Κελιών , η δημιουργία στην πράξη αποδείχθηκε ένας μεγάλος και κοπιαστικός Αγώνας ...

Τελικά το 1506 - 1507 μ.Χ. ανήγειραν με προσωπικά Τους έξοδα τον Ναό Του Τιμίου Προδρόμου και μαζί με αυτόν σε σύντομο χρονικό διάστημα , περατώθηκε και η ανέγερση των Κελιών και των λοιπών απαραίτητων οικοδομών , Οι Ιερομόναχοι Νεκτάριος και Θεοφάνης ήταν Κτήτορες ενός ακόμα Μοναστηριού , ανήγειραν για τις Αδελφές Τους και τους γονείς Τους το Μοναστικό Ησυχαστήριο Του Αγίου Νικολάου στο Λεπενό ...

Με την Διαθήκη Των Κτητόρων κληροδοτήθηκε στην Ιερά Μονή Βαρλαάμ , η οποία την χρησιμοποιούσε από τον 16ο Αιώνα μ.Χ. , ως Μετόχι και ως κατάλυμα σταθμεύσεως των Διακονητών Βαρλααμιτών , που φρόντιζαν τα κτήματα των Αψαράδων στην Ουσδίνα ...

Η πορεία Τους συνεχίστηκε με Δοκιμασίες , η τελευταία επίθεση εναντίων Τους ήταν η πιο επώδυνη , τα βέλη δεν προέρχονταν από τους αλλόπιστους Τούρκους , αλλά από αυτούς τους ίδιους τους Εκκλησιαστικούς και κοσμικούς Άρχοντες του τόπου ...

Για λόγους τους οποίους , όπως αναφέρουν στην αυτοβιογραφία Τους , δεν θέλησαν να κοινοποιήσουν , βλέποντας όλη αυτή την δοκιμασία , τον πόλεμο και την κακία των εχθρών να αυξάνεται , ήλθε στο νου Τους η συμβουλή του Γέροντος Τους , Του Αγίου Νήφωνος , που Προορατικά Τους είχε πει , "Όταν καταλάβει ύμᾱς πειρασμός , μὴ ἀντιστῆτε αὐτῷ , ἀλλὰ ἀναχωρήσατε ἐν μοναστηρίῳ καὶ εἰρηνεύσετε ...

Εγκατέλειψαν οριστικά τη νεόκτιστη Μονή Τους και μετέβησαν το 1510 - 1511 μ.Χ. στους μετεωρίτικους βράχους , αναζητώντας εκεί τη νέα Εστία για την Ασκητική τους Τελείωση , Τους δόθηκε από τους Πατέρες της Σκήτης του Μεγάλου Μετεώρου Ο Στύλος Του Ιερού Προδρόμου όπου και παρέμειναν για επτά χρόνια ...

Η στενότητα του βράχου και το ανθυγιεινό κλίμα από τους δυνατούς ανέμους , δεν Τους επέτρεψε να παραμείνουν περισσότερο εκεί , στράφηκαν στην αναζήτηση καταλλήλοτου χώρου , Τους έλκυσε ένας πλατύς και ευάερος λίθος , ησυχαστικός και αρκετά ευρύχωρος , κατάλληλος για κατοικία , ο οποίος ονομαζόταν του Βαρλαάμ , η επωνυμία ήταν παρμένη από τον πρώτο Ερημίτη – οικιστή , που σκαρφάλωσε και Εγκαταβίωσε στην απάτητη αυτή κορυφή ...

Στον βράχο του Βαρλαάμ , ο οποίος ήταν ολοκληρωτικά έρημος και ακατοίκητος πριν από πολλά χρόνια , Οι Ιερομόναχοι Νεκτάριος και Θεοφάνης ανέβηκαν και εγκαταστάθηκαν με την άδεια του Μητροπολίτου Λαρίσης Βησσαρίωνος και του Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Μεγάλου Μετεώρου τον Οκτώβριο του 1517 - 1518 μ.Χ. ...

Μετά την ανάβαση Τους στον βράχο άρχισαν τις οικοδομικές εργασίες , έκτισαν πρόχειρα Κελιά για κατοίκηση , πρώτη Τους δουλειά ήταν να ανεγείρουν τον ερειπωμένο Ναό , από το Εκκλησάκι που ο Ερημίτης Βαρλαάμ είχε αφιερώσει στους Αγίους Τρεις Ιεράρχες , σώζονταν μόνο μερικά ετοιμόρροπα τμήματα από το Άγιο Βήμα ...

Με ανεξάντλητους σωματικούς κόπους και ταλαιπωρίες , με την αμέριστη συμπαράσταση Των Οσίων υποτακτικών Τους , Βενεδίκτου και Παχωμίου , Οι οποίοι ήταν από την αρχή μαζί Τους και με την Χάρη Του Θεού προχώρησαν στην εκ βάθρων ανέγερση του Ναού ...

Για περισσότερα από τριάντα χρόνια φύλαξαν την Ακολουθία των Θείων ύμνων και Προσευχών , την ολονύκτια Αγρυπνία των Κυριακών , καθώς και κάθε άλλης Δεσποτικής Εορτής και Μνήμης μεγάλου Αγίου , τις υπόλοιπες ημέρες της εβδομάδος το ήμισυ της νυκτός το είχαν Αφιερώσει στην Δοξολογία Του Θεού , το 1542 μ.Χ. θεμελίωσαν τον Ναό Των Αγίων Πάντων ...

Στις 17 Μαΐου του 1544 μ.Χ. , ημέρα Σάββατο , την ενάτη βυζαντινή ώρα ο Ναός Των Αγίων Πάντων ολοκληρώθηκε , Ο Θεοφάνης είχε ήδη δέκα μήνες ασθενής στο κρεβάτι και εξαντλημένος από την ασθένεια Του βρισκόταν στα πρόθυρα του Θανάτου Του , ενώ όλοι οι Αδελφοί και Πατέρες γύρω Του έκλαιγαν και Θρηνούσαν και με μάτια δακρυσμένα έβελναν τον κατανυκτικό Παρακλητικό κανόνα , έγινε ένα Θαύμα ...

Ξαφνικά ένα υπέρλαμπρο και διανυγέστατο Αστέρι είχε σταθεί πάνω από το Κελί Του με υπερκόσμιο Φως , με την δύση του ηλίου η ψυχή Του Οσίου Θεοφάνους μετέστη στις Αιώνιες Μονές , ταυτόχρονα έσβησε και το υπερφυσικό αστέρι , σημείο της αμέτρητης Δόξας που Τον περίμενε στην Ουράνια Πολιτεία ...

Έξι χρόνια αργότερα , δεύτερη ημέρα της Διακαινησίμου , στις 7 Απριλίου του 1550 μ.Χ. , Αναπαύθηκε και Ο Όσιος Νεκτάριος , Ο Τάφος Τους και Τα Άγια Λείψανα Τους , Αποτελούν Πηγή Δυνάμεως για Τους Αδελφούς της Μονής και τους Ευλαβείς Προσκυνητές ...

Το δεξί χέρι Του Οσίου Νεκταρίου και Το αριστερό χέρι Του Οσίου Θεοφάνους με Άφθαρτο το δέρμα επί Των Αγίων Οστών Τους , Η δεξιά παλάμη Του Αγίου Νεκταρίου , Βρίσκεται Αδιάφθορη στην Ιερά Μονή Βαρλαάμ Μετεώρων ...

Η αριστερή παλάμη Του Αγίου Θεοφάνους , Βρίσκεται Αδιάφθορη στην Ιερά Μονή Βαρλαάμ Μετεώρων